

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124247472
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6124247472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členiek senátu JUDr. Oľílie Belavej a JUDr. Renáty Janákovej v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom: Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom: so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom: Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o zaplatenie 271,64 Eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV z 03. októbra 2024, č. k. 10C/73/2024 - 84, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
- II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 271,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 271,64 Eur od 09.02.2024 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. (I. výrok). Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku zhrnul skutkové zdôvodnenie žaloby, priebeh konania, podstatné vyjadrenia sporových strán a uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 19.09.2023 došlo v Košiciach k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle držiteľa Wilseko s.r.o., IČO: 48 015 717, so sídlom: Južná trieda 33, 040 01 Košice. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Po ukončení doby trvania nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 30.12.2023 na sumu 1 474,01 Eur s DPH za 47 dní, t. j. dobu užívania náhradného vozidla a že žalovaný dňa 25.01.2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 1 202,37 Eur. V konaní uplatnený nárok žalovaný popieral ako neúčelne vynaložené náklady. Zistil tiež, že medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom bola uzatvorená Zmluva o nájme č. XXXX/XXXX zo dňa 30.10.2023 (č. I. 11) s predmetom nájmu: Osobný automobil S. D., Q. B.: T., EČV: ZA XXX H. na obdobie od 30.10.2023 do 15.12.2023. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla č. XXXX/XXXX (č. I. 11) súd zistil, že poškodené bolo vozidlo Z. XXX. Poškodený v Čestnom prehlásení zo dňa XX.XX.XXXX (č. I. 12) uviedol, že mal od spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom: Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina zapožičané náhradné vozidlo S. D., Q. od 30.10.2023 do 15.12.2023, t. j. v trvaní 47 dní z dôvodu, že jeho motorové

vozidlo bolo po poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.09.2023 v autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. Žalobca vystavil za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. XXXX/XXXX Faktúru č. XXXXXXXXXXX na sumu 1 474,01 Eur so splatnosťou dňa 30.12.2023. Poškodený postúpil pohľadávku vo výške 1 474,01 Eur s DPH z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. ohľadne nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 19.09.2023 na vozidle Z. XXX, A.: S. XXX X. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2023 (č. l. 13) na žalobcu. Postúpenie pohľadávky oznámil poškodený listom zo dňa 15.12.2023 žalovanému (č. l. 14). Listom zo dňa 15.12.2023 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky vo výške 1 474,01 Eur (č. l. 15). Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 24.01.2024 (č. l. 16) súd prvej inštancie zistil, že poisťovňa v ten deň ukončila šetrenie poistnej udalosti. Bolo priznaných 39 dní nájmu náhradného vozidla, počet najazdených kilometrov 323. Žalovaný dňa 25.01.2024 zaplatil žalobcovi sumu 1 202,37 Eur (č. l. 17). Z faktúry č. XXXXXXXXXXX zistil, že bola vystavená dodávateľom AUTOSPOL VLASATÝ, spol. s r.o., IČO: 31 706 495, so sídlom: Prešovská cesta 69, 040 22 Košice na sumu 5 125,13 Eur s DPH s dátumom dodania dňa 07.12.2023 a so splatnosťou dňa 30.12.2023. Z potvrdení na č. l. 41 - 42 súd zistil, že je bežnou obchodnou praxou pri oprave poškodeného vozidla vystaviť krycí list, pričom autoservis vydá poškodenému vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu.

3. Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 427 ods. 1, ods. 2, § 429, § 442 ods. 1, § 663, § 671 ods. 1, § 524 ods. 1, ods. 2, § 517 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 4, § 15 ods. 1, § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z.z.“), § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru o dôvodnosti žaloby. Skonštatoval, že poškodenému bola v súvislosti s dopravnou nehodou spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorá si vyžiadala opravu, pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Tým je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní. Aktívnu vecnú legitímáciu mal súd prvej inštancie za preukázanú zo Zmluvy o postúpení pohľadávky. Poisťovňa - žalovaný faktúru vystavenú za nájom náhradného vozidla aj v časti plnila. Argumentáciu žalovaného, že doba prenájmu náhradného vozidla do vystavenia krycieho listu nie je primeraná a že za účelné náklady možno považovať len nájom do vykonania opravy (t.j. len na obdobie 39 dní od 30.10.2023 do 07.12.2023), vyhodnotil ako dôvodnú a už súdnou praxou prekonanú. Ozrejmil, že skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na zabezpečenie náhradného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. (V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1 Cz 86/90 zo dňa 30.11.1992, publikovaný v Sbírcе soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 7, ročník 1992, a ďalej na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 3911/2007 zo dňa 30.03.2010, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 2703/2006 zo dňa 16.10.2008). Rozvinul ďalej, že v posudzovanej veci nebola medzi stranami sporná výška denného nájomného (táto nebola zo strany žalovaného nijako rozporovaná, rovnako ako ani účtovaný poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla), a teda nebolo sporné, že išlo o cenu primeranú. Rovnako nebola sporná nutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla vyjadril žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov preplatil. Účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb (či ako v tomto prípade za účelom podnikania poškodeného). Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za nájom náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti, ktorú nezavinil, používať vlastné motorové vozidlo. Preto je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, t.j. od 30.10.2023 do 15.12.2023 a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou, čo však žalovaný v konaní ani netvrdil. Prvoinštančný súd ďalej doplnil, že poškodený nie je schopný žiadnym spôsobom ovplyvniť ani dobu opravy vozidla, ani dobu, v ktorej poisťovňa skončí prešetrovanie poistnej udalosti a vystaví krycí list (nad rámec poskytnutia súčinnosti poisťovni). Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že sa nestotožnil s procesnou

obranou žalovaného, že poškodený mohol sám uhradiť faktúru za opravu a požiadať o vystavenie krycieho listu a že nepreukázal nemožnosť úhrady faktúry za opravu vozidla a že poškodené motorové vozidlo stálo v autoservise nie z dôvodu jeho nepojazdnosti, ale neochoty poškodeného prevziať si opravené motorové vozidlo. V tejto súvislosti zdôraznil, že od poškodeného nemožno vyžadovať, aby disponoval nezanedbateľnou čiastkou (v tomto prípade vzhľadom na rozsah škôd až vo výške 5 125,13 Eur) a bol schopný autoservisu zaplatiť skôr, než poisťovňa dokončí likvidáciu poisťnej udalosti a vystaví krycí list. Zo strany poisťovne ide o prenášanie zodpovednosti za svoje riadne a efektívne plnenie povinností spojených s likvidáciou na poškodeného. Práve takáto argumentácia žalovaného je v rozpore so zmyslom a účelom zákona o PZP. U poškodeného nešlo preto podľa názoru súdu prvej inštancie o neochotu prevziať si motorové vozidlo, keďže si ho prevzal (čo nebolo v konaní sporné) bezodkladne po oznámení autoservisu. K rozhodnutiu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 2043/17 zo dňa 14.02.2018 súd prvej inštancie ozrejmlil, že sa týka skutkovo odlišnej situácie a na prejednávajúcu vec ho nemožno aplikovať (týkala sa totiž menej kvalitnej opravy autoservisom, pričom kvalita opravy v sporovej veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 10C/73/2024 nebola žiadnym spôsobom rozporovaná). Na doplnenie ozrejmlil, že podnikateľský model žalobcu je v konaní irelevantný. Skonštatoval, že jeho podstatou je, že žalobca poskytne poškodenému pomoc v súvislosti s riešením poisťnej udalosti, okrem iného zabezpečí poškodenému náhradné vozidlo na obdobie, kedy nemôže užívať vlastné a následne sám (na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky) vymáha od poisťovne škodcu plnenie v zostávajúcej časti, ktoré pokladá za dôvodné a ktoré poisťovňa dobrovoľne nevyplatí. Zdôraznil, že sa tým nedopúšťa ani obchádzania zákona, ani žiadneho iného nelegálneho postupu. Záverom skonštatoval, že žalobe vyhovel aj v časti príslušenstva (úrokov z omeškania) (keďže žalovaný sa so splnením svojej povinnosti dostal do omeškania) vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 9,5 % ročne, a to v súlade so žalobou od 09.02.2024, odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní (08.02.2024) od skončenia prešetrovania poisťnej udalosti žalovaným (od 24.01.2024).

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudku súdu I. inštancie zmenil tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, alternatívne ho zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zotrval na svojej obrane, že nájom náhradného vozidla je účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy. Poukázal na to, že poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o nájme, na základe ktorej si od žalobou prenajal náhradné motorové vozidlo zn. S. D. od 30.10.2023 do 15.12.2023. Prenájom náhradného motorového vozidla bol teda ukončený až dňa 15.12.2023, a to napriek tomu, že poškodené motorové vozidlo bolo opravené už dňa 07.12.2023, kedy autoservis vystavil aj faktúru za opravu vozidla č. XXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 17.12.2023 a dátumom dodania tovaru/služby dňa 7.12.2023. Nebol teda vôbec žiaden dôvod na to, aby si poškodený prenajímal náhradné motorové vozidlo až do dňa 15.12.2023. Zdôraznil, preto, že nájom po dni ukončenia opravy nie je dôvodným a účelným a ako taký, nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 19.9.2023. V tejto súvislosti poukázal na viacero rozhodnutí odvolacích súdov SR (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.6.2024, spis. zn. 8Co/46/2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline v Rozsudku č.k. 9Co/41/2023 zo dňa 12.9.2023), ktoré vyslovili obdobný názor. Žalovaný tiež mal preto za to, že súd nesprávne právne posúdil opodstatnenosť a účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu zo strany žalovaného. Zdôraznil, že zo všetkých uvedených rozhodnutí vyplýva, že nájom náhradného vozidla je účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy motorového vozidla. Zároveň namietal, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodil, že poškodený mal možnosť ovplyvniť dĺžku doby, po ktorú bolo motorové vozidlo po skončení opravy umiestnené v autoservise a to tak, že faktúru za opravu by zaplatil sám. Opak v konaní preukázaný nebol. Rozvinul, že skutočnosť, že žalovaný hradí náklady za opravu priamo na účet autoservisu je na prospech poškodeného, ale takáto povinnosť žalovanému nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Z tejto skutočnosti následne poškodený nemôže profitovať tým, že bude predlžovať nájom náhradného vozidla na úkor povinného zmluvného poistenia, lebo čaká na okamih, kým bude faktúra uhradená priamo žalovaným. Žalovaný mal ďalej za to, že pokiaľ poškodený využije inštitút krycieho listu, nemôže mať táto okolnosť vplyv na výšku

škody, ktorú má žalovaný z titulu povinného zmluvného poistenia zaplatiť za nájom náhradného vozidla. Rovnako nesúhlasil s právnym názorom súdu uvedenom v bode 41 odôvodnenia, keď tento uviedol : „ Potom v prípade nákladov za nájom náhradného vozidla buď namietajú neúčelnosť nákladov od vykonania opravy do vystavenia krycieho listu (ktorú dobu môžu samé poisťovne ovplyvniť, nehovoriac o tom, že dĺžka zotrvania vozidla v autoservise je často predĺžená napríklad vykonaním jednej či viacerých doobhliadok - ako tomu bolo aj v prejednáwanej veci, vid' č. 1. 40. na ktorých trvajú poisťovne), prípadne namietajú cenu nájmu prenajatého vozidla." Namietal, že tu súd dospel na základe vykonaných dôkazov opätovne k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vysvetlil, že takzvané doobhliadky nie sú „svojdôľou“ žalovaného, ale nutným dôsledkom zistenia skutočného rozsahu škody. Prvotná obhliadka, kedy sa zisťujú len viditeľné poškodenia, nemôže odhaliť poškodenia, ktoré sú vnútri vozidla, a ktoré možno zistiť len potom, čo je vozidlo odstrojené v autoservise. Keď sa vozidlo odstrojí v autoservise, autoservis požiadava o vykonanie doobhliadky na zdokumentovanie poškodení, ktoré neboli zjavné pri prvotnej obhliadke. Uvedené je zrejme aj z mailového vyjadrenia servisného poradcu pre poisťovňu, ktoré do konania predložil žalobca, a ktorý uviedol : „3.11. 2023 - zadanie žiadosti o 1 . doobhliadku v portáli Kooperativa poisťovne." Úvahy súdu prvej inštancie uvedené v bode 41 odôvodnenia rozhodnutia o tom, prečo žalovaný namietal obchodný model žalobcu považoval žalovaný taktiež za absolútne nepreukázané a aj s vecou nesúvisiace. Záverom vyslovil názor, že v konaní preukázal, že nájom po dni ukončenia opravy nie je nákladom účelným, ktorý by mal byť krytý povinným zmluvným poistením. Že preukázal, že ide o nájom, ktorý nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 19.9.2023.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne a právne správny potvrdiť. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné. Mal za to, že žalovaným produkovaná odvolacia argumentácia je v rozpore s Ústavným súdom Slovenskej republiky definovaným účelom náhradného vozidla. Poškodený bol vylúčený z možnosti užívania jeho opravovaného vozidla po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise, ktoré sa dostalo do jeho dispozičnej sféry až po vystavení tzv. krycieho listu žalovaným. Dobu, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise, poškodený nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené skonštatoval, že zotrvanie opravovaného vozidla poškodeného v autoservise po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla bolo dôvodné, poškodený nemal možnosť opravované vozidlo reálne užívať, čo nevyhnutne a účelne viedlo k nájmu náhradného vozidla, preto sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 30.10.2023 do 15.12.2023, t.j. 47 dní, nachádzalo v autoservise, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil. Námietky žalovaného k dobe trvania opravy považoval vo vzťahu k poškodenému relevantné, nakoľko žalovaný ničím nepreukázal, že poškodený (alebo žalobca) tak konal zámerne, s cieľom predĺžiť opravu, a teda aj nájom náhradného vozidla. Ďalej argumentoval, že čo sa týka ukončenia opravy a vydania opraveného vozidla poškodenému, až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Vzhľadom na uvedené podčiarkol, že poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení tzv. krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poisťového plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Doplnil, že predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis mal až po ukončení šetrenia poisťovej udalosti žalovaným a po doručení predmetného krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného, a preto okamžite po doručení krycieho listu bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, a toto si poškodený dňa 15.12.2023 vyzdvihol. Z uvedeného dôvodu zotrval na to názore, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá až ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnemu názoru vyslovenému práve v Náleze ÚSSR zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, ktorý žalovaný nesprávne vykladá. Poukázal na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vo vyššie uvedenom Náleze vyslovil, že v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto

prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok.

Z uvedených dôvodov zotrval na názore, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného citovaným Nálezom ÚSSR. Akcentoval, že zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovaného), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Postup autoservisu, ktorý je partnerom žalovaného, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne. V tejto súvislosti poukázal na to, že vyššie uvedené potvrdzujú aj závery Krajského súdu v Bratislave vyslovené v rozsudkoch zo dňa 24.11.2021 pod sp. zn. 3Cob/202/2020-217, zo dňa 18.10.2023 pod sp. zn. 3Cob/86/2023-145 a zo dňa 15.11.2023 pod sp. zn. 3Cob/94/2023. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poistencom žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Žalobcovi nie je zrejmé ako by uvedené mohla ovplyvniť skutočnosť, že poškodený na komunikáciu so žalovaným splnomocnil autoservis. Rozvinul, že je potrebné si uvedomiť, že účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení, a to vzhľadom na pravidelné platenie poistného v prospech poisťovne. Poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájomom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr po doručení krycieho listu zo strany poisťovne. V tejto súvislosti podporne poukázal na závery vyslovené obdobných rozhodnutiach odvolacích súdov SR. Uzavrel, že v dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal, cenu nájomného za náhradné vozidlo aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.) oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 C.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu. Na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie úplne postačovalo na zistenie pre rozhodnutie relevantných skutočností ako aj pre samotné rozhodnutie vo veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým

spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

10. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť. Dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2,3 C.s.p.), odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného v odvolaní.

11. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho ako žalobcu priviedli priaznivé rozhodnutie. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/60/2016). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietskami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

12. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd ozrejmuje, že uvedený odvolací dôvod je vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

13. K námitke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí odvolací súd nevzhladol. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovanej ako poisťovne, ktorá skutočná škoda - nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovanej) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe Zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom.

14. Po oboznámení sa s odvolaním žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že podstata odvolacej argumentácie žalovaného smerovala proti záverom súdu prvej inštancie v časti posúdenia účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla za obdobie od 08.12.2023 do 15.12.2023. Z uvedeného vyplýva, že odvolacie námietky boli obsahovo totožné ako žalovaný uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla možno považovať za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 Občianskeho zákonníka ako ujmu v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v

súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. Na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. Poškodený v dôsledku protiprávneho konania poisťovne žalovaného v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla dočasne stratil možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a tento ním nezavinený a nanútený stav bol oprávnený riešiť prenájom náhradného vozidla, náklady na ktoré predstavujú skutočnú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, nakoľko nebyť škodovej udalosti poškodený by mohol riadne využívať svoje motorové vozidlo a nemusel by si prenajať náhradné.

15. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj argumentáciu žalovaného, v ktorej namietal neprimeranosť doby, za ktorú si žalobca ako právny nástupca poškodeného voči nemu uplatnil nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie správne reagoval na prekonanie starších záverov súdnej praxe, ktorá účelnosť nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla limitovala vykonaním opravy či oznámením o vzniku totálnej škody na motorovom vozidle, keď konštatoval opodstatnenosť doby nájmu až do doručenia krycieho listu poisťovňou, t. j. v rozsahu uplatnených 8 dní. Uvedený záver je súladný v tejto otázke s bohatou súdnou praxou a zohľadňuje aj skutočnosť, že prípadná indispozícia motorovým vozidlom po vykonaní opravy do úhrady nákladov či vystavenia krycieho listu poisťovňou, s výnimkou subjektívnych dôvodov zavinených poškodeným, nemôže byť na jeho ťarchu. V záujme eliminovania nepriaznivých následkov škodovej udalosti zasahujúcej do bežného života poškodeného a jeho potrieb spojených s užívaním motorového vozidla možno za dôvodný považovať nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla až do možnosti opätovného užívania vlastného vozidla, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením opravy a doručením krycieho listu (viď potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla). Tieto závery sú súladné aj s čiastočne aplikovateľnými úvahami Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovenými v náleze zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022, a ktorý s prihliadnutím za účel prenájomu náhradného motorového vozidla spájal koniec refundovateľného prenájomu motorového vozidla s momentom, kedy môže poškodený opätovne užívať svoje motorové vozidlo. V konaní navyše nebolo preukázané, že by užívanie prenajatého motorového vozidla počas celej fakturovanej doby nebolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťovňou, resp. že by doba od vykonania opravy do odovzdania motorového vozidla bola predĺžená v dôsledku úmyselného či nedbanlivostného konania poškodeného alebo tretieho subjektu. V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje, že samotné oznámenie o ukončení šetrenia poisťovnej udalosti a poskytnutí poisťného plnenia nezabezpečí vydanie opraveného motorového vozidla autoservisom poškodenému. Vydanie motorového vozidla zo strany autoservisu je v praxi podmienené buď úhradou nákladov na opravu alebo doručením krycieho listu zo strany poisťovne predstavujúceho jej "prísľub", že opravu motorového vozidla zaplatí, a ktorý slúži ako náhrada úhrady vystavenej faktúry. Uvedená obchodná zvykosť autoservisov je všeobecne známou skutočnosťou, a vyplýva aj zo žalobcom predloženého potvrdenia o bežnej obchodnej praxi (č.l. 41 spisu). Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájomu náhradného motorového vozidla, ako jednej z podmienok dôvodnosti žalovaného nároku, je tak vybavenie poisťovnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, a to podľa § 11 ods. 7 zákona zákon č. 381/2001 Z.z, skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej dobe (obdobne viď nálež ÚS ČR zo dňa 14.01.2021, sp. zn. I. ÚS 2932/2020). Len samotným oznámením poisťovne o spôsobe vybavenia škodovej udalosti nedochádza k skutočnej náhrade škody, v dôsledku čoho poškodený je aj naďalej nútený znášať následky spôsobené dopravnou nehodou. Rozhodujúcim tak je okamih, kedy sa opravené motorové vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného, a ktorým pominula dôvodnosť prenájomu náhradného motorového vozidla s výnimkou prípadov, kedy sám poškodený znemožní včasnú dispozičnú s motorovým vozidlom (riadne a včas nevyzdvihne motorové vozidlo z autoservisu). Potrebné je tiež dodať, že uvedený a bežne zaužívaný postup autoservisu nemôže ovplyvniť samotný poškodený, ktorý v prípade odmietavého či liknavého postupu zo strany poisťovne pri likvidácii poisťovnej udalosti nemá k dispozičii vlastné motorové vozidlo a vzhľadom na finančnú náročnosť nákladov na opravu motorového vozidla často nie je schopný okamžitej jednorazovej úhrady týchto nákladov navýšených, ako tomu bolo v danom prípade, aj o úhradu prenájomu náhradného vozidla. Rovnako spravodlivo nemožno podľa odvolacieho súdu požadovať ani od poškodeného, ktorý vinou poisťovne žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a musel si prenajať náhradné motorové vozidlo, aby vopred uhradil pomerne vysokú cenu opravy, pokiaľ náhrada nákladov za ňu má byť krytá poisťným plnením, a potom aby následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. Zhrnúc uvedené pri posudzovaní účelnosti nájmu náhradného vozidla je podľa odvolacieho súdu potrebné vychádzať najmä

zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo ako tomu bolo pred ním nezapríčinenu škodovou udalosťou. V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že prenájom náhradného motorového vozidla bol ukončený dňa 15.12.2023, kedy súčasne došlo k doručeniu krycieho listu poisťovne dotknutému autoservisu, a preto za účelne vynaložené možno považovať náklady za prenájom náhradného vozidla po celú túto dobu, počas ktorej poškodený nemohol disponovať vlastným motorovým vozidlom, ako správne vyhodnotil súd prvej inštancie.

16. Vychádzajúc z uvedeného možno preto skonštatovať, že na strane poškodeného nedochádza k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomuto dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. keď mu bolo autoservisom vydané po tom, ako bol zo strany poisťovateľa škodcu, teda žalovaného vystavený a autoservisu doručený krycí list, resp. keď došlo k úhrade ceny opravy zo strany poisťovateľa škodcu v prospech autoservisu, a to za predpokladu, že zo strany poškodeného nedošlo k bezdôvodnému omeškaniu s prevzatím opraveného motorového vozidla, resp. k bezdôvodnému omeškaniu autoservisu s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému. V posudzovanej veci pritom nebolo sporné, že poškodený sa bezdôvodne neomeškal s prevzatím opraveného motorového vozidla, príp. autoservis s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému. Poškodený si svoje vozidlo prevzal (a prenajaté vozidlo vrátil) v rovnaký deň, ako bol žalovaným vydaný krycí list (oznámenie o poistnom plnení zo dňa 15.12.2023). Poškodený si teda počínal tak, aby zbytočne nedochádzalo ku vzniku (ďalšej) škody.

17. S ohľadom na vyššie uvedené, rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia alebo že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

18. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

19. Na základe uvedeného obsah odvolania žalovaného nebol preto spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybnili správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

20. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania) ako vecne a právne správny potvrdil.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).